

ROMAN, VALERIU

n. 2 ianuarie 1887, Vima Mică (com. Ileanda, cot. Solnoc-Dăbâca),
jud. Cluj
d. 1932, probabil Brașov

A fost fiul lui Ioan Roman, proprietar în Vimași Ileanda. Tatăl său decedează în anii când acesta era student. Face studii la Gimnaziul superior de stat din Gherla. A absolvit cursurile Facultății de Drept și Științe Politice a Universității „Ferencz Jozséf” din Cluj (1904-1908). Doctoratul în științe juridice îl obține în 20 noiembrie

1909.

Își începe activitatea de avocat în Tg. Lăpuș (1912-1914), apoi la Sibiu (1919-1920), după care se mută la Cluj (1920-1925), iar în cele din urmă se stabilește în București (1926-1939).

În adunarea electorală din 26 noiembrie este desemnat să reprezinte cercul electoral Gherla, la Marea Adunare Națională.

În anul 1923 a făcut parte din comitetul de organizare a Congresului general al barourilor, fiind numit secretar general. El ia poziție împotriva deciziei arbitrare a guvernului Averescu în privința acceptării unui număr foarte mare de avocați maghiari, care în 1919 refuzaseră depunerea jurământului față de noile autorități.

În perioada 1923-1925 a funcționat ca profesor suplinitor la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj, la catedra de drept.

Din punctul de vedere politic, după Unire, părăsește Partidul Național. Fiind un apropiat al profesorului Iuliu Hațieganu, i se alătură, împreună cu Valeriu Pop, în proiectul politic „Acțiunea Românească”. După fuziunea acesteia cu Liga Apărării Național Creștine, a profesorului A.C. Cuza (1925), chiar dacă deținea funcția de secretar general al noii organizații, demisionează și se înscrie în Partidul Național Liberal (1926).

În 21 mai 1936 a participat, alături de Constantin C. Brătianu – președinte al organizației județene Someș a PNL, la dezvelirea monumentului închinat celor 12 martiri români din Tg. Lăpuș, uciși de garda maghiară în 5 decembrie 1918.

Anii petrecuți la București au însemnat deopotrivă împliniri în plan profesional, dar și politic. A făcut parte ca membru temporar din Consiliul legislativ pentru redactarea proiectului codului civil (1928-1929). În perioada 15 noiembrie 1933 - 1 iulie 1934 a fost secretar general la Ministerul Justiției, iar în intervalul 15 septembrie 1934 până la 15 august 1936 a fost subsecretar de stat la Ministerul Muncii. În anii '40 a fost desemnat administrator delegat la Societatea Căile Ferate Locale din București.

Cu ocazia alegerilor din 1933 este ales senator de Alba.

A fost fondator al Asociațiunii Generale a Românilor Uniți (AGRU) – 1 decembrie 1929, alături de Elie Dăianu, G. Cipăianu, Titus Liviu Mălai, Valeriu Pop

A colaborat la Curierul judiciar, revista Institutului de Științe administrative, revista Consiliul legislativ.

A colaborat și la ziarele politice. A fost unul dintre fondatorii ziarului *Clujul* (1923) și *Acțiunea Românească*.

A publicat: *Revendicările ungurești în cadrul problemei minoritare* (București, 1930), *Problema unificării legislative și proiectul „Hamangiu”* (1931).